

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

chci se s vámi podělit o novinu, která je pro nás velkou radostí, ale zároveň také starostí pro následující dva roky. Po téměř pětiletém úsilí začneme v průběhu června konečně s výstavbou nového Denního stacionáře Šimon. Nová dvoupatrová bezbariérová budova vyroste na místě, kde jsme službu dříve poskytovali, tedy na pozemcích v Seifertově ulici v Jeseníku. Současná budova bude stržena. Bohužel již nevyhovuje potřebám klientů, je zastaralá a dlouhodobě se do ní neinvestovalo.

Za všemi potřebnými přípravami, povoleními, jednáními, úpravami projektu, za nákupem pozemku s budovou nebo samotným schválením celé akce se skrývá neskutečné množství hodin práce mnoha lidí, kteří se celému projektu věnovali. Z velké části máme již odpracováno, ale přesto je ještě mnoho práce před námi. Čeká nás zhmotnění všech výkresů z projektové dokumentace do skutečné podoby. Postupně tak v průběhu 16 měsíců vznikne moderní a funkční zázemí jak pro klienty, tak pro všechny zaměstnance, kteří se na poskytování služby podílí.

Současná doba není pro výstavbu Denního stacionáře Šimon úplně příznivá, ale nevyplácí se ani odložení celého projektu v čase. Ceny materiálu a úrokové sazby výhledově určitě ještě porostou, takže máme vlastně poslední příležitost projekt uskutečnit.

Všichni zaměstnanci i klienti této služby se již nyní těší na nové zázemí. A my všichni s nimi.

Držte nám, prosím, pěsti, ať nám to dobře dopadne!

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Slavilo se a žehnilo...

Odlehčovací služba sv. Zdislavy má za sebou dva měsíce provozu a první spokojené klienty. Na konci května s ní všichni oslavili svátek její patronky a byla to také příležitost požehnat prostory této nové služby.

Oslavy patronů našich domovů jsou již tradicí. Všechny je slavíme na podzim, jen patronka naší nové služby, sv. Zdislava, slaví svůj svátek na jaře, a to 30. května. V tento den se ve společných prostorách Domova pokojného stáří sv. Hedviky a Odlehčovací služby sv. Zdislavy sešli zástupci služeb Charity Jeseník, zaměstnanci i klienti.

Oslava začala tradičně mší svatou, kterou celebroidal O. Miroslav Kadlec. Zpěvem a hudbou ji doprovodila Maruška Grabarczyková s panem Kubáněm. Účastníky mše svaté v zaplněné kapli nejprve pozdravila ředitelka Charity a předala vedoucí domova dárek – obraz sv. Zdislavy. Jak řekl O. Miroslav: „Když církev vystavuje obrazy svatých k veřejné účtě, dělá to především proto,

abychom měli před očima příklady těch, kdo věrně následovali Krista a celým svým životem směřovali do nebeské vlasti, a my se od nich učili, jak dosáhnout dokonalé jednoty s Kristem.“ Po mši svaté, ve které O. Mirek vyzdvihl přínos sv. Zdislavy, která pečovala o svou rodinu, ale i o trpící, obraz požehnal a požehnal pak také prostory odlehčovací služby.

Následné společné posezení bylo milou tečkou za příjemně stráveným odpolednem. Návštěvníci si mohli vzájemně povídat a ochutnat všechny dobroty, které zaměstnanci domova a odlehčovací služby připravili.

Rozjezd nové služby je pozvolný. Vždy to chvíli trvá, než si k ní klienti najdou cestu. U pobytové odlehčovací služby to pro pečující znamená najít odvahu si říct, že potřebuji odlehčit v péči a že dám důvěru pracovníkům služby. Odlehčovací služba tak ve jménu své patronky dbá na blaho rodiny a zároveň pomáhá v péči o jejich blízké.

Co nás čeká v červnu...

- **Oslava rekonstrukce výtahu** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky
- **Setkání zaměstnanců Charity**, tentokrát v letním hávu a v Račím údolí
- **Obec Mikulovice** jako téma celého měsíce v Denním stacionáři Šimon
- **Smyslové aktivizace** a smysluplně strávený čas klientů našich domovů
- **Turnaj v kuželkách** na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky

Čtěte dál ...

- **Nádvoří plné pohybu** (str. 2)
- **Výtah opět v provozu** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4)
- **Stále se vzděláváme** (str. 5)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 6)

Nádvoří plné pohybu

Netradiční akci zažili klienti Domova pokojného stáří sv. Františka. Jednu sobotu se jejich nádvoří rozeznělo tanečními rytmy a zaplnilo milovníky pohybu nebo jen zvědavými diváky. Pohybový den rozpohyboval nejen cvičící, ale i některé z klientů.

Sobota 21. května patřila v Domově pokojného stáří sv. Františka hudbě, tanci a cvičení. Na nádvoří totiž proběhl Charitativní Pohybový den, který do areálu domova přilákal nejen diváky, ale hlavně fanoušky zumbly a pohybu. Účastníci si mohli zaskákat na trampolínách pod vedením Kateřiny Martinákové z Javorníku, nebo se rozvlítnout v latinskoamerických rytmech jako salsa,

merenque, cumbia, mambo, jive a dalších. Pořadatelka akce, Ana Maria Filo, která mimochodem pracuje v Domově pokojného stáří sv. Františka, pozvala totiž také své sportovní kolegy. A Osmay Aquilera Sosa z Kuby, Manuel Garcia z Mexika i Leandro Zumba z Dominikánské republiky pozvání přijali. Všichni výše uvedení pocházejí ze zahraničí, ale již několik let žijí

v České republice, takže to zase neměli tak daleko.

Celý program moderoval a o zajištění hudby se staral Radek Švábek. Během celého dne bylo zajištěno pro všechny návštěvníky drobné občerstvení a dostatek tekutin. S obsluhou a celkovým zajištěním akce s ochotou pomohly členky Skorošického seniorského klubu. Latinskoamerické rytmy zaplnily nádvoří i zahradu domova a kromě cvičících nenechaly v klidu ani diváky. Mladí instruktoři zumbly vyzařovali spoustou energie a předávali úsměvy na všechny strany. Pro klienty domova to byla šance strávit den úplně jinak. Za některými přišli rodinní příslušníci a udělali si tak nevšední společné odpoledne. Klienti se dobře bavili, někteří se rozpohybovali společně s roztančenými pracovníci a zůstali až do samého konce akce. Jejich spokojenost a pochvala zaměstnancům velmi potěšila.

Návštěvníci i zaměstnanci odcházeli s pocitem příjemné únavy, ale přesto nabití energií. Poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli. To největší patří Aně Marii Filo a všem instruktorům za zorganizování a uskutečnění Pohybového dne. Dále děkujeme městu Javorník za zapůjčení stolů a lavic a postavení podia, Ivoně Šarmanové za fotografování, Radku Švábkovi za zajištění hudby a moderování, seniorům ze Skorošic za pomoc a zaměstnancům za občerstvení a organizační zajištění akce.

Oslava jubilea s překvapením

Úctyhodné 99. narozeniny oslavila v květnu paní Helena Kulpová z Charitního domu sv. Anežky. Pečovatelky proto pro ni uspořádaly oslavu s velkým překvapením.

Krásného životního jubilea, neskutečných 99 let, se v květnu dožila paní Kulpová, o které pečovatelky vědí, že má ráda, když se kolem ní něco děje. Proto její patronka Anička oslovila ochotnický spolek z Velké Kraše a společně vymysleli program na oslavu. Ta se konala v pátek 27. května.

Ochotníci paní Kulpové zazpívali její nejoblíbenější písničky, zatancovaly jí havajské

tanečnice a připravené bylo i kouzelnické vystoupení. Paní Kulpová byla nadšená a při společném zpívání její oblíbené písně „Cikánko ty krásná“ ji přemohly slzy dojetí.

Všichni pak paní Kulpové popřáli k narozeninám a začalo se slavit. Dort, chlebičky, káva i přípitek – to vše k pořádné oslavě patří. A protože se oslavy zúčastnily také dcera a vnučka paní Kulpové, měla o to větší radost.

Kalendárium

- **V roce 2013** navštívili klienti Domova pokojného stáří sv. Františka 1. ročník Symposia umění a tvoření v Račím údolí.
- **3. června 2018** se zaměstnanci a klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky zapojili do pořádání Dne dětí ve Vidnavě. Pro děti si připravili workshop na téma „Indiánské léto“, který sklídl velký úspěch.

Stalo se ...

Setkávání stacionářů

Na začátku května navštívili uživatelé Denního stacionáře Šimon denní stacionář pro seniory Centra sociálních služeb v Jeseňníku. Tam si pro uživatele připravili různé soutěže a nechybělo ani výborné pohoštění. Malé soutěžní klání vyhrála Kristina ze Šimona, ale odměnění byli všichni. A protože se blížil Den matek, byly klientky i zaměstnankyně obdarovány kyticíčkou.

Výtah opět v provozu

Modernizace výtahu v Domově pokojného stáří sv. Hedviky se zdařila a výtah už je opět v provozu. Všechno se ale trošku protáhlo – nejen zahájení, ale i dokončení – a tak oslava spuštění výtahu byla přesunuta na červen.

Jak jsme psali v minulém čísle, bylo zahájení rekonstrukce výtahu v Domově pokojného stáří sv. Hedviky posunuto na dobu po velikonočních svátcích, ovšem protáhla se také celá rekonstrukce. Předání výtahu proběhlo nakonec v pátek 27. května. A i když se všichni těšili na oslavu jeho opětovného spuštění, počasí dalo jasně najevo, že i toto se posune.

Nový výtah udělal ale všem radost – klientům i zaměstnancům. „Někteří klienti jsou hodně rádi, někteří ale mají trošku problém s jeho ovládním. Přibýlo totiž více ovládacích prvků, tak je potřeba jim to ještě pravidelně ukazovat,“ říká Jarmila Salvová, koordinátorka individuálního plánování v domově. „A někteří stále chodí po schodech,“ dodává s úsměvem.

Konečně udržet si schopnost chůze je velmi dobré. Jen si vzpomeňme, když si třeba zraníme nohu, kolik omezení najednou vnímáme. A jak se museli cítit klienti domova, když se nemohli dostat ven, když by zrovna chtěli nebo bylo venku tak hezky. Proto není divu, že si nový výtah opravdu užívají a občas se jen tak svezou. Nebo trénují jeho ovládním.

Teď už je potřeba jen počkat na pěkné počasí, které dovolí posadit se venku na zahradě. V pergole na klienty čeká nový darovaný zahradní nábytek, o to bude společné posezení příjemnější. „Asi necháme na klientech, co si vyberou, jestli grilování, nebo jen opékání špekáčků,“ říká k plánované oslavě paní Salvová. Samozřejmě nebude chybět ani další občerstvení a určitě přijde na řadu i zábava. Už je totiž nejvyšší čas začít zase hrát pétanque nebo potrénovat kuželky.

Modernizace výtahu byla podpořena z Ministerstva práce a sociálních věcí, z programu 01331 Rozvoj a obnova materiálně-technické základny sociálních služeb. Děkujeme.

**MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ**

V červnu se jede do Mikulovic

Denní stacionář Šimon bude měsíc červen věnovat obci Mikulovice. Na návštěvu by měl přijít pan starosta a klienti si pak na Muně užijí tradiční přespávání.

V květnu přibyl na interaktivní mapě Denního stacionáře Šimon erb České Vsi, vše se už ale chystá na další obec. Tentokrát budou uživatelé stacionáře poznávat Mikulovice.

V plánu mají opět návštěvu starosty obce, což se ukázalo jako moc pěkná zkušenost pro všechny. V květnu z České Vsi přišel pan místostarosta Karel Kubala, který byl

velmi dobrým vypravěčem i posluchačem. Potěšilo ho také, že se stacionář chystal na návštěvu Válečného muzea v České Vsi, kam je přišel ještě pozdravit.

Jak bude probíhat návštěva starosty či jiného zástupce Mikulovic, se teprve ukáže, uživatelé jsou ale už zvědaví na zajímavosti obce. A samozřejmě se těší na přespávání na Muně, které je čeká v půlce měsíce.

Stane se ...

Další souboj o kuželku

Po pauze z důvodu covidových opatření se konečně může letos uskutečnit další ročník kuželkového turnaje. Ten pravidelně pořádá Domov pokojného stáří sv. Hedviky a zve ostatní domovy z okolí. Letos však udělají komornější variantu a pozvou jen Charitní domovy. Příští rok se ale snad řady soutěžících rozrostou o další týmy. Společné setkávání totiž obohacuje všechny.

Setkání zaměstnanců

Také celocharitnímu setkávání zaměstnanců se nevyhnula covidová opatření a došlo k přerušení tradice. Většinou tato setkávání probíhají v předvánočním čase, letos bude po dlouhé době setkání letní. Tentokrát se všichni sejdem v Račím údolí, a to v pátek 17. června. Program se teprve rýsuje, ale stejně se většina těší hlavně na společné povídání a tanec.

„Vždy je tam něco nového,“ říká o dalším vzdělávání pečovatelka Pavla Macíková.

Někdy nás životní cesta zavede do jiného kraje a někdy taky k práci, o které jsme si nikdy nemysleli, že ji budeme dělat. A pak se stane naší životní náplní, jen je potřeba si rozšířit obzory. O tom, jak je další vzdělávání pro práci pečovatelky důležité, ale i o tom, jak se z prodavačky ta pečovatelka stane, si můžete přečíst v našem rozhovoru.

Jak jste se dostala k práci pečovatelky?

Přes kolegyni Renču na Františku (Domov pokojného stáří sv. Františka - pozn. red.), která už teda tady nepracuje. My jsme si spolu vykládaly, ona popisovala tu svoji práci a já jsem si říkala: „Jé, to by mě asi bavilo.“ A jednoho dne jsem byla vyjetá na Slovensku, někde pod Tatrami jsem byla, a volala mi zrovna Renča, jestli mám ještě o tu práci zájem, že by mi dala číslo na paní Netopilovou. A já jsem říkala, že jak dorazím na hranice, tak paní Netopilové hned zavolám. A vím, že jsem seděla mezi Čadci už na české straně na patníku a bavily jsme se o té práci a hned druhý den už jsem byla tady a měly jsme schůzku. Pak jsem šla na vstupní prohlídku a už jsem nastupovala. Takže to bylo takové rychlé, úplně kotrmelec.

Renča dělala na domově, takže jste asi moc nevěděla, co vás čeká v terénu?

No, nevěděla. Chvilí jsem se zaučovala s Evičkou, která už tady taky nepracuje. Jen pár dnů a ona šla pak už na Vidnavu a já jsem zůstala tady na Javornicku. Takže hozená do vody a plavej. A už čtyři roky plavu (směje se).

Když jste začínala, přemýšlela jste, že se bude muset dozdělat?

To už jsem věděla při nástupu, že musím absolvovat kurz pro pracovníky v sociálních službách, tak jsem si to vyběhávala přes Úřad práce. Jezdila jsem pak do Jeseníku – pátky, soboty. Ale ty prvotní dny, když jsem začínala u klientů, jsem si říkala, že to nedám. Třeba u jednoho klienta, kde byla hygiena na lůžku, tak mi trvalo tři dny, než jsem se k tomu lůžku dostala. Mě zarazila ta bezprostřednost toho klienta, že bez ostychu to přijmul, jak to je, tu pečovatelku jsem obdivovala, jak to zvládá a opravdu tři dny mi trvalo, než jsem se dostala k nohám toho lůžka. To bylo opravdu něco hodně jiného.

Když jste dělala kurz, pomohlo, že už jste v praxi a že už některé věci víte, zažila jste?

Už se mi to propojovalo. Brali jsme teorii, ale mě hned napadala praxe, co už se mi stalo, to bylo fajn. Sedělo nás tam asi dvacet pět a mohli jsme se bavit o těch zkušenostech, podnětech, nebyli jsme v tom sami.

To sdílení na kurzech hodně funguje, že?

Ano, to je tam vždycky jako něco navíc, co ani nečekám, že se tam dozvím, takový bonus.

Hledáte si kurzy sama?

Paní šéfová posílá nabídky, co jí chodí, ať si vybereme, co by nás zajímalo, co bychom mohli uplatnit v naší službě. Je to fajn, protože opravdu jsou tady věci (ukazuje potvrzení o absolvování kurzů - pozn. red.), které využijeme. Třeba paliativa, to mě jednu dobu hodně zajímalo. Ono se nás to jako pečovatelek moc netýká, ale je to škoda, i my bychom v tom paliativním týmu mohly pomoci. Zažila jsem jednoho klienta, tam

jsem byla hodně potřebná. Pak jsem skončila u pana kaplana v Jeseníku. Ne že by mě to semlelo, ale dostávala jsem od toho klienta otázky, na které já v tu chvíli nedokázala odpovědět. Jsme to pak rozebrali i na supervizi, i u pana kaplana. Dva pohledy. Těžké otázky jsem dostávala a já jsem nevěděla, co říct, tak jsem mlčela. A to prý je taky správně.

Vnímáte, že je další vzdělávání pro vás důležité?

Určitě, já to potřebuju. I když se něco jakoby opakuje, vždycky je tam něco nového, nové pomůcky, nápady, jsem ráda, když se něco dozvím.

Je nějaký kurz, který byste doporučila?

To asi úplně ne. Ale teď jsem byla ve Vidnavě na kurzu ohledně inkontinence a pomůcek. Jak třeba poznat na pleně, že už je plná, jak jí dát klientovi, když už mu ty nožky neslouží. Hodně jsme se nasměli, paní lektorka to uměla výborně podat. Bylo to spíš pro domovy, ale tu metodu s plenou, co mi

ukazovala, tak využívám u jedné klientky, kde je hygiena na lůžku a paní už taky moc nemůže spolupracovat. Naučila jsem to i tu rodinu. Oni byli úplně v šoku, že to je úplně logické a proč nás to nenapadlo, ale mě to taky nenapadlo a jsem v tom denně. Takže to jsem je naučila a jsem za to ráda, že jsem jim mohla něco předat. Savosti jsem jim vysvětlila, i to, že ten člověk neleží v mokru...

Mně se líbí, že třeba hledáte nové pomůcky a zavedete to u rodin. A té rodině tak vlastně pomůžete v péči...

Ano, pomohli jsme tenkrát jedné rodině, mají pás a točnu. K paní chodím už druhý rok a využívají to. Sice teď už tam musíme být dvě, pomáhá mi rodina, ale ta točna je pořád velká pomoc. Pásky využíváme v koupelně, točnu využívá rodina šestkrát denně. Za to jsem ráda.

Teď trošku z jiného soudku – jak odpočíváte?

Koupila jsem si obraz – malování podle čísel, a když jsem to viděla, tak jsem si říkala, že to neudělám, že to bude na dlouho. Tam bylo snad třicet odstínů barev. Za tři dny jsem to měla. Asi jsem potřebovala hodně vypnout, člověk relaxoval tím, že maloval a na nic nemyslel. Takže už mám koupelný další, ale zatím se do toho nechci pouštět, chci najít ještě nějakou jinou aktivitu. S dětmi odpočívat moc nejde, ale když se najde chvilka, tak jsme si doma oblíbili Člověče, to je takový náš národní sport doma. Taky jsem se naučila chodit tady dolů na rybník Střední díly, na plac pro vozíčkáře, přímo nad vodou. Tak já si tam sednu a mám před sebou vodu, tam dokážu sedět i hodinu, dvě a zapomenu... Teď si budu kupovat kolo. Všude jezdím autem, takový zlozvyk řidičů a tak se těším na kolo, že vyrazím. A jedu na školení na psychohygienu, tak se snad naučím víc odpočívat, než to dělám.

Děkujeme za rozhovor a ať se Vám v dalším vzdělávání daří.

Pavla Macíková – medailon

Narodila se ve Frýdku-Místku, ale téměř dvacet let už žije na Javornicku. Je vdaná a má tři děti. Vyučila se prodavačkou, následně si udělala kurz Pracovníka v sociálních službách a od září se chystá dálkově studovat Střední školu sociální péče a služeb v Zábřehu.

Celý život se vzděláváme

Ze školení Smyslové aktivizace 2019

5. června je Den rozvoje a vzdělávání dospělých. A právě vzdělávání je tématem tohoto čísla. V květnu proběhlo několik školení, a jak se přesvědčíte dále v článku, byla zaměřená nejen na potřeby služby či klientů, ale i samotných zaměstnanců.

Květen byl v Charitě Jeseník školeními nabitý. Z Charitě pečovatelské služby absolvovaly dvě pracovnice online webinář Slovní sebeobrana a další dvě pak vyjely na školení Intenzivní techniky psychohygieny. „Týkalo se to hlavně meditace, která je podle mě v naší profesi velice důležitá. I když mě práce moc baví, někdy na sobě pocítuji únavu a vysátí energie. Což není dobré. Proto jsem při výběru školení myslela hlavně na sebe,“ říká pečovatelka Ža-

neta Kargerová a popisuje svůj zážitek ze školení: „Bylo nás třináct žen a od rána ta ženská energie byla povzbuzující. Nečekala jsem, že je člověk schopný se před cizími ženami otevřít a něco málo říct o sobě, o svých pocitech a proč vůbec zvolil takové školení. Všem to šlo samo a my se mohly těšit na první hodinu meditace. Popisovat průběh by bylo na delší článek, ale po té hodině jsem cítila tolik energie a hlava byla zregenerována. Opravdu jsem cítila

celkovou úlevu. V té chvíli jsem si řekla, že takové školení bych brala každý měsíc. Člověk by se naučil soustředit více na sebe a hlavně zklidnit tělo a mysl.“

Kurz zcela jiného zaměření pak čekal na pracovnice domovů. Název kurzu Péče o klienty s Parkinsonovou chorobou vypovídá mnohé. Pracovnice se dozvěděly nejen více informací o této nemoci, ale také o správném přístupu ke klientům a jak ovlivnit průběh nemoci v uspokojivou kvalitu života. Vše bylo spojeno také s praktickým nácvikem pohybových aktivit.

Vzdělávaly se i vedoucí sociálních služeb. Společně s metodičkou, sociálními pracovnicemi a koordinátorkami služeb absolvovaly seminář k vyhodnocování služeb.

„Vyhodnocování služeb je důležitá součást poskytování kvalitních sociálních služeb. Slouží k tomu, abychom zjistili, v čem se daná služba může zlepšit, co děláme dobře, může ale také jít o zaměření služby na nové potřeby klientů, se kterými se na ně obrací,“ říká k semináři metodička Jana Kotková. „Na semináři jsme se dozvěděli teoretický rámec hodnocení služeb, měli jsme i možnost si prakticky vyzkoušet, jak dobře formulovat poslání a cíle, aby hodnocení vůbec mohlo validně proběhnout. Lektor Tomáš Ergens nám také ukázal, jaké metody lze k hodnocení využít, abychom výsledky hodnocení zejména uplatnili v praxi a nezůstalo nám po něm jen pár dokumentů v šuplíku. V tomto tématu budeme společně s pracovníky služeb dále pokračovat, na podzim plánujeme další seminář s panem Ergensem,“ dodává.

Z mého pohledu

Povzbudí nás, když to má úspěch

Každý rok máme v sociálních službách povinnost se vzdělávat v rámci oboru, ve kterém pracujeme. V předchozích letech to byla také možnost vycestovat do vzdálenějších měst a na různých kurzech se sdílet s kolegyněmi z jiných měst a přitom podobných zařízení. Bylo to velmi obohacující. Vzdělávání je důležitou součástí pracovního života a může být prevencí před vyhořením.

Za poslední dva roky se vzdělávání odehrává především za obrazovkou monitorů, kde sdílení se už není tak časté.

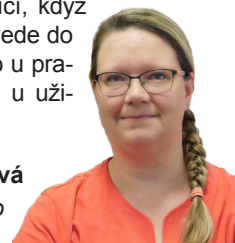
Kurzy mi nabízejí možnost rozšířit si obzory, přinést si do své praxe něco nového, zajímavého a podnětného. Často po zajímavém kurzu diskutujeme s kolegyněmi, co a jak by se dalo použít. Co je třeba někde jinde zvykem a u nás se nikdy nevyzkoušelo a podobně. Líbí se mi také, že pokud jsou

na kurzu dvě pracovnice, že si v něm každá najde buď něco úplně jiného, nebo se naopak společně shodnou na nějaké zajímavosti, kterou by si přenesly do vlastní praxe. Z mé praxe uvedu povedené školení o multisenzorické místnosti a programech v ní. Ve stacionáři jsme se nechali inspirovat multisenzorickým prostředím a vybrali jsme si základní senzorické pomůcky. A co je to multisenzorické prostředí? Je to místo, kde se člověk cítí bezpečně, uvolněně a je připraven vnímat okolí všemi smysly: hmatově, zrakově, čichově i chuťově. Tyto smysly procvičujeme pomocí různých pomůcek, například velký vodní válec, který vydává zvuk při bublání vody a zároveň mění barvy. Všechny potřebné pomůcky jsou však velmi drahé, takže jsme si jich spoustu vyrobili nebo jinak vymysleli sami. Když jsme vymýšleli programy, přemýšleli jsme nad

tím, abychom se trefili do výběru našich uživatelů. Připravili jsme si program „Les“, kde si prožijí procházku lesem s vůní jehličí a chutí malinového nebo jahodového čaje, „Moře“, kam se vydají za zvuku šumění moře, chutí slané vody a vůni opalovacího krému, „Vesmír“, kam se ve speciální folii probíráme písmem a planetami a hvězdami, a v neposlední řadě nabízíme i sportovní utkání podle vlastního výběru s popcornem a colou.

Je velmi povzbuzující, když se něco nového zavede do denní praxe a má to u pracovníků, ale hlavně u uživatelů úspěch.

Markéta Kovalčíková
pracovnice Denního
stacionáře Šimon

Duchovní zamyšlení

Můžeme být těmi, kteří působí pokoj...

Žijeme v přelomové době. Více než tři sta tisíc uprchlíků z Ukrajiny, z nichž část zde zůstane natrvalo, naši společnost trochu změní. Bude nás to něco stát. Vláda chce pomoci, a také účinně pomáhá, ale už se občas ozývá volání: „Nesmí to být na úkor ‚našich‘ lidí!“ Domnívám se, že zatím český národ projevil nebyvalou otevřenost, štědrost a ochotu pomáhat. Ovšem určití lidé by také rádi pomohli, ale jen pokud je to nebude něco stát.

Je docela možné, že přijde cosi jako zpětný náraz. Ukrajinka, která se synem bydlí u mě doma, už si několikrát posteskla: „To se zase Ukrajinci vyznamenali!“ To když jedna přišla na důležité setkání namol opilá... Další „incidenty“ si nepamatuji, ale jsem si jist, že k nim dochází a docházet bude. Když nás Pán Ježíš v 25. kapitole Matouše (v podobnosti o ovčích a kozlech) vyučuje, že máme pomáhat uprchlíkům, neslibuje nám, že budeme zachraňovat anděly. A rovněž nepočítal s tím, že pomáhat budou jen bohatí filantropové, kteří si to „mohou dovolit“. Samařan, který se postaral o okradeného a zbitého poutníka, asi nebyl nejchudší, ale pomoc zraněnému ho patrně něco stála.

A pak je zde příběh o chudé vdově, která přinesla do chrámové pokladnice dvě poslední mince, které měla. A Pán Ježíš nám ji dal za příklad. Dala ze své podstaty, nikoli ze svého přebytku.

Čekají nás nejisté doby. Nastanou problémy. Moje maminka říkávala: „Problémy jsou od toho, aby se řešily, nikoli abychom složili ruce v klín a naříkali.“ My křesťané bychom na to měli pamatovat. Pán Ježíš se díval, jak lidé házejí do pokladnice. Náš nebeský Otec se dívá, jak reagujeme na složité situace. A díky Duchu svatému můžeme vždy být těmi, kteří působí pokoj. Už vstoupilo do dějin, jak jsme se dokázali pokojně rozejít se Slováky. Kéž jednou vstoupí do dějin, jak jsme se zachovali k ukrajinským uprchlíkům.

Dan Drápal
pastor Křesťanských společenství

Poděkování

Za Postní almužnu

Děkujeme všem farníkům, kteří se letos zapojili do Postní almužny a vybrali tak krásnou částku **9 240 Kč**. Výtěžek bude stejně jako předchozí ročníky věnován potřebným.

Z loňské sbírky jsme z těchto peněz pomohli uhradit školné hry na trubku chlapci, o kterého se starají prarodiče a na tuto aktivitu jim už nezbyvaly peníze. Podobně jsme podpořili nadanou dívku v rámci výtvarného oboru. Díky sbírce jsme také mohli zaplatit obědy třem sourozencům, jejichž rodiče se dostali do finančních potíží a nebylo možné získat peníze z jiných zdrojů.

Velmi proto děkujeme za to, že pomáháte těm, kteří tuto pomoc aktuálně potřebují.

Farnost	Výtěžek
Jeseník, Česká Ves	4 925 Kč
Javorník, Uhelná	3 164 Kč
Mikulovice	761 Kč
Skorošice	390 Kč
Celkem	9 240 Kč

Těšíme se

9:30 příjezd poutníků, přivítání
10:00 bohoslužba, oslavuje apoštol administrátor diecéze Mons. Martin David
11:15 Diecézní charita ostravsko-opavská slaví 25 let
12:00 přestávka, možnost prohlídky výstavy 100 let Charity v Česku
13:00 Mons. Václav Slouk o poslání charitní práce
14:00 závěrečná modlitba

Srděčně zveme pracovníky Charity, klienty, duchovní a všechny příznivce a přátele Charity.

Diecézní charita ostravsko-opavská

Listárna

Poděkování

Chtěla bych vám touto cestou napsat o skvělém a obětavém kolektivu sestřiček z Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě, kde se ukázkově starají o bábinky s Alzheimerovou chorobou a silnou demencí. Už rok tam pečují i o mou maminku, paní Dřímálovou, které byla tato nemoc také diagnostikována. S péčí o maminku jsme velmi spokojeni právě díky kolektivu sestřiček a ostatního personálu.

Jejich práce je velmi náročná a vyčerpávající, přesto rozdávají dobrou náladu, úsměvy, pohlázení, slova útěchy. Jsou to andělé s velkým, zlatým srdcem. Tak jako většina těchto zařízení bojují i tady s nedostatkem zdravotních pomůcek (např. el. zvedáky), které jsou pro každodenní práci důležité a nezbytné.

Ale i přes tyto překážky svou práci odvádějí na 100% a dělají ji s láskou. Mají náš velký obdiv a hluboce smekáme. Děkujeme za vše, co pro bábinky děláte. Je zapotřebí, aby se o těchto ženách, sestřičkách vědělo. Ještě jednou moc děkujeme.

S úctou Vylegalovi, Olomouc

Krátce

Potěšení pro seniory

Klienty Domova pokojného stáří sv. Hedviky potěšily v průběhu května hned dvě návštěvy dětí. Nejprve přišly zazpívat děti ze školní družiny z Vidnavy a ke konci měsíce pak přijely děti ze Základní školy z Vápenné. Tuto návštěvu domluvila vnučka jedné klientky a děti si pro seniory nachystaly drobné pohoštění a dárky. Seniorům zazpívaly a zahrály si s nimi také „Člověče, nezlob se“ nebo domino.

